

Hvem spiser

hvem?

FOTO: TOPPx2

AF LENE TOPP, WWF VERDENSNATURFONDEN

Historier og myter om hajer og deres farlighed er der mange af. Og hajer angriber da også mennesker, men ifølge *International Shark Attack Files* (ISAF) er der gennemsnitligt seks mennesker om året, der udsættes for denne skæbne. På ISAFs hjemmeside kan man også læse om andre farer, der er forbundet med menneskers gøremål. Fx er jernhesten, vi cykler rundt på, faktisk et langt farligere dyr at have med at gøre, end hajer.

Så seks personer var det altså – men til gengæld er der hvert år mindst 12 millioner hajer, der dør på grund af menneskers handlinger. Selv i Danmark har hajbøffer og rokkefinner nu fundet vej til fiskehandlernes kølediske, som eksotiske alternativer til de torsk og rødspætter, der nu om dage er svære at finde. Og smart nok, for med disse nye og spændende tilbud opdager vi nærmest ikke, at vore egne fisk er forsvundet. Men inden længe vil det måske også blive svært at finde en hajbøf i fiskehandlernes disk?

Mange europæiske fiskere går nu også efter hajer, og markedet for både hajkød og især haj-

finner til det østasiatiske marked stiger støt. Det synes at være umætteligt. Kina udvikler sig i lyn tempo og det samme gør den del af befolkningen, der har et ønske om at servere retter, som tilbage i tiden var forbeholdt kejsere og adelsfolk. Hajfinesuppe er i høj grad et statussymbol – alene på grund af den høje pris. Nåh ja, og så tror man jo også, at dette neglignende produkt har indflydelse på den menneskelige frugtbarhed. En tro, der er udbredt i den kinesiske befolkning, mens videnskaben siger noget helt andet. En undersøgelse af hajfinner i Hong Kong viste således, at finnerne indeholdt over ti gange den tilladte mængde af kviksølv samt en cocktail af andre tungmetaller, der meget vel kan være skyld i dårlig sæd-kvalitet hos mænd. Så måske er det faktisk langt sundere at bide negle?

Men de fleste kinesere holder fast i troen, og er der bryllup, så skal der naturligvis være hajfinesuppe på menuen. Mangler den, så siges det, at gæsterne begynder at sladre og snakke om hvor fattige og simple familier brudeparret kommer fra. Selv unge, oplyste par, der ellers

er imod høst af hajfinner, finder det svært at komme uden om suppen ved deres bryllup. De føler, at de så vil være medvirkende til, at deres familie mister ansigt.

For nyligt åbnede Disneyland i Hong Kong. I måneder inden havde man reklameret for bryllupsarrangementer – hvor der naturligvis ville blive serveret hajfinesuppe. En række organisationer, heriblandt WWF, indledte en kampagne. For hvordan kunne Disney på den ene side tjene penge på film om havmiljø, og så på den anden side være medvirkende til nedslagtning af hajer, hvor det måske kun var finnerne, der ville blive udnyttet – mens resten blev smidt i havet? Efter et stykke tid meddelte Disney, at man ville sikre, at hajfinnerne var høstet på en bæredygtig måde – men et par uger senere måtte koncernen indrømme, at det faktisk ikke var muligt at finde sådanne finner. Hajfinesuppen ville derfor blive strøget fra menuen! En stor sejr for WWF i Hong Kong og for de øvrige involverede organisationer – og en hjælpende hånd til de unge kinesere, der gerne vil undgå hajfinnerne.

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø.

Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet®

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPPx2